

РЕШЕНИЕ

№ 1971

гр. София, 26.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав,
в публично заседание на 21.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **5429** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на И. Л. Д., чрез адв. В. К., срещу Решение № 1040-21-301/16.05.2023г. на директора на ТП на НОИ С. – град, с което е потвърдено /респ. оставена жалбата № 1012-21-432/24.04.2023г, допълнена с молба № 1012-21-432#1 от 05.05.2023 без уважение/ Разпореждане № 32843/06.04.2023г. на длъжностно лице на ТП на НОИ С. – град. Със същото разпореждане е прието, че декларирана злополука с вх. № 152/21.02.2023г. от жалбоподателя, осъществена на 11.11.2022г. на осн. чл. 60, ал. 1 КСО, не се приема за трудова.

С жалбата се иска отмяна на решението по съображения за незаконосъобразност и неправилност. Излагат се твърдения, че пострадалият не е бил поканен да присъства при разследването, поради което се счита, че му е отнета възможността за ефективно упражняване на правото му на защита. Сочи се, че неправилно директорът на ТП на НОИ е вманил на жалбоподателя тежест на доказване. На следващо място, в протокола за разследването липсвали данни както за целта на проверката, така и за резултатите от нея; не ставало ясно нито кои обстоятелства и твърдения за факти са били проверявани, по какъв начин и с кои допустими по АПК доказателства и доказателствени средства, нито какво е установила проверката. В тази връзка се заключава, че административният орган не е събрал всички възможни и необходими доказателства по предвидения в АПК начин, за да изясни фактите и обстоятелствата

около трудовата злополука. Излагат се подробни съображения, че са налице предпоставките на чл. 55, ал. 1 от КСО, в тяхната кумулативна съвкупност. Считат се за неправилни изводите на административните органи, поради което се иска отмяна на атакуваното решение. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуален представител поддържа жалбата по посочените аргументи в нея. Подробни съображения излага в представените писмени бележки относно несъответствие на атакувания акт с целта на закона, противоречие с материалноправните разпоредби и съществено нарушение на правилата на административнонаказателното производство. Излага се възражение за прекомерност на адвокатския хонорар по отношение претенцията на заинтересованата страна „Мират груп“ ООД.

Ответникът – директора на ТП на НОИ С.- град, чрез юрк. П.

оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Подробни доводи излага в представените писмени бележки от 18.12.2023г. Представителят на ответника изтъква, че е правилен анализа на контролния орган, извършен с процесното решение по отношение на съдържащите се в преписката писмените доказателства. Изтъква, че след като жалбоподателят е продължил да изпълнява трудови функции, то в случая липсва настъпил специфичен резултат от настъпилото увреждане – временна неработоспособност, както и причинна връзка между увреждането и настъпилата по – късно неработоспособност. Твърди се, че в конкретния случай към датата на настъпване на инцидента не е имало издаден болничен лист, който да удостовери настъпването на временна неработоспособност. Счита се, че постановеното решение от административния орган е правилно, обосновано и законосъобразно, постановено по силата на законовите разпоредби и като такова следва да бъде оставено в сила, а жалбата на И. Д. отхвърлена като неоснователна, необоснована и недоказана. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

В съдебно заседание заинтересованата страна „Мират Груп“ ООД, представлявана от адв. Д. оспорва жалбата и претендира разноски по делото. В допълнително представени писмени бележки /защита/ отново изтъква аргументите си в за неоснователност на подадената жалба, както и извършва анализ на двете групи гласни доказателствени средства.

Административен съд София град, III отделение, 10 състав, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

И. Л. Д. е бил в трудовоправни отношения с търговско дружество „Мират Груп“ ООД, съгласно трудов договор № 1453/26.02.2021г. /л.69/, като същият изпълнявал длъжността „шофьор тежкотоварен автомобил“. Съгласно връчената му срещу подпис на 26.02.2021г. длъжностна характеристика /л.72/, жалбоподателят Д. имал основни длъжностни задължения, както следва: осъществява превози на стоки и товари, следи за нормалната работа на двигателя и спазва правилата за безопасност на движението през време на превозването на стоките и материалите; да се явява на работа без да е употребил алкохол или друго упойващо средство и осъществява дейността си по превозването на стоки и материали само след получаване на необходимите документи; отчита периодично средствата, изразходвани за гориво и др. консумативи на автомобила; да полага грижи за нормалното функциониране на МПС, като

проверява изправността на системите на автомобила; да използва тахографа, да попълва коректно тахошайбите и да ги съхранява 28 дни след свалянето им от тахографа, да ги предава за съхранение в дружеството; да се грижи за запазване на поверения му товар през време на почивките, както и спазване на графика за неговото доставяне; да се грижи за укрепването на товара по време на товареното му от посочения адрес, както и по време на самото превозване на стоките; да изпълнява и други конкретни задачи, възложени от ръководителя, свързани с изпълнение на длъжността.

В тази връзка на 01.03.2021г. работодателят „Мират Груп“ ООД провел начален инструктаж по здраве и безопасност, противопожарна охрана и опазване на околната среда, съгласно издадена служебна бележка № 1460/01.03.2021г. /л.81/. Съгласно Удостоверение № 1331/01.03.2021г. /л.77/ на жалбоподателят И. Д. било проведено и въстпително обучение по качество, околна среда и здраве и безопасност. Впоследствие на работното място били провеждани периодични, извънредни инструктажи /л.87-88/.

Към 11.11.2022г. И. Д. изпълнявал трудовите си задължения по превози на стоки и товари от и до в рамките на посочените от работодателя места, които се обслужвали от „Мират Груп“ ООД. На посочения ден тежкотоварният автомобил, управляван от Д., бил паркиран пред склада на предприятието в [населено място], [улица], р-н „Искър“. Пострадалият Д. следвало да откара товар, варел с масло около 100 – 200 л. до обект, посочен от работодателя му. Около 09:05ч. жалбоподателят забелязал, че товарът на ремаркетото на превозното средство е нестабилен, тъй като една от дъските на дървеното пале, върху което стои същият, била счупена. Предвид основните му длъжностни задължения Д. предприел действия по укрепването, при което било необходимо да придържа изправения товар и да го положи хоризонтално върху дървеното пале в ремаркетото на автомобила. В резултат на голямото физическо натоварване при полагането на товара върху палето жалбоподателят Д. усетил в областта на дясното рамо изпукване, последвано от силна болка.

Д. уведомил за инцидента св. С. М. – началник склад, както и св. С. В. П. – отговорник за транспорта, но те не възприели случилото се като обстоятелство, налагащо предприемането на служебни действия.

Последиците от инцидента били възприети от св. Д. Т., с когото на 11.11.2022г. около 10:00 часа се срещнал жалбоподателят. Св. Т. помогнал на Д., тъй като последният не можел да движи дясната си ръка, да укрепи товара в тежкотоварния автомобил, който към онзи момент бил все още нестабилен. Св. Т. научил и за обстоятелствата, при които се е стигнало до здравословния проблем.

На 15.11.2022г. И. Д. посетил медицински специалист, съгласно амбулаторен лист № 004876/15.11.2022г. /л.51/ с предоставяне на анамнезни данни, съответстващи на инцидента от 11.11.2022г. Констатираното обективно състояние било „ограничен обем на движение на дясна става, движенията са силно болезнени; палпаторна болка на раменна става. Задоволително общо състояние...“. Поставена е диагноза „травма на няколко мускула и сухожилия на ниво раменен пояс и мишница“.

Жалбоподателят Д. продължил да изпълнява, макар и затруднен, служебните си задължения през месец ноември, като за 25.11.2022г. заявил ползване на годишен отпуск в размер на 1 ден /л.61/.

В периода 01.12.-06.12.2022г. постъпил на лечение в МБАЛ „Княгиня Клементина-София“ЕАД, отделение по Ф. рехабилитационна медицина. При

постъпването отново били снети анамнезни данни от болния относно силна болка в дясно рамо при движение с давност от около един месец и изпитвано затруднено движение в дясна ръка. Констатираното обективно състояние е „палпаторна болезненост в областта на дясна раменна става- ветрално; ограничен обем на движение в същата- особено при абдукция; затруднен ДЕЖ /дейности в ежедневието/-л.108. На жалбоподателят е издаден болничен лист Е 20223055651 за болничен и домашен режим на лечение за периода от 01.12.22г. до 23.12.22г. /л.109/. На същия били изписани медикаменти /л.111/ и издадено медицинско направление за образно изследване /л.110/

Д. бил изпратен на образно изследване на 13.12.2022г. /л.115/, резултатите от което заключават, че магнитно-резонансният образ на описаните промени съответства на постравматични и дегенеративни изменения и може да се свърже с „impingement syndrome“.

С мед.направление, издадено от лекар – специалист на ДКЦ „Света София“ ЕООД – д-р М. жалбоподателят е насочен за спешно оперативно лечение /л.112/ с данни за „скъсан ротаторен маншон“. Терапевтичния съвет е отразен и в Амбулаторен лист 22356A0414E8 от 22.12.2022г. /л.23/. Оперативното лечение е проведено в периода 22.02.-27.02.2023г. във ВМА, видно от Епикриза, ЛИЗ № 6758 от 2023г. /л.42/. Съобразно снетите анамнезни данни при постъпването става въпрос за оплаквания от болка и ограничение на движенията в дясна раменна става от преди 3-4 месеца; МРТ данни за увреда на ротаторния маншон. При извършеното оперативно достигане до дясна раменна става е констатирана масивна горно-задна невъзстановима увреда на ротаторния маншон; извършена е транспозиция- трансфер на сухожилие на м. латимус дорзи , фиксация с 2 бр анкъри, дрен, шев, превръзка и ортеза.

След претърпяното оперативно лечение са провеждани консултации с физикална и рехабилитационна медицина /л.27-31,53/.

В едногодишния срок по чл. 57, ал. 2 от КСО, пострадалият И. Л. Д. е подал Декларация с вх. № 152/21.02.2023г. /л.98/ за злоуполуката по повод на травматично увреждане, като в изпълнение на правомощието по чл. 7, ал.1 от Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злоуполуки и чл. 58, ал.1 от КСО, ръководителят на ТП на НОИ-С. град е разпоредил извършването на разследване на декларираната злоуполука със Заповед № 1015-21-43/02.03.2023г./л.63/

В хода на разследване на злоуполуката, комисията е събрала следните доказателства: Декларация с вх. № 152/21.02.2023г. /л.98/; обяснение от И. Д./л.100/; трудов договор № 1453/26.02.2021г./л.101/; длъжностна характеристика за „шофьор на товарен автомобил /л.103-104/; медицински документи: амбулаторен лист № 22334405/30.11.2022г./л.105/; резултат от образно изследване на 01.12.2022г. от МБАЛ „К. К.“ – С. ЕАД /л.106/; епикриза № 10595/06.12.2022г. от МБАЛ „К. К.“ – С. ЕАД, отделение по физикална рехабилитационна медицина /л.108/; болничен лист за временна неработоспособност Е2022 3055651 /л.109/; медицински направления от 07.12.2022г./л.110/ и направление без посочена дата от ДКЦ „Света София“ ЕООД /л.112/; резултат от МРТ от 12.12.2022г. от УМБАЛ „ Св. Иван Рилски“ ЕАД – С. /л.115/; мед. Преглед от 22.12.2022г./л.117/; извадка от ЛАК; фискални бонове и документи; както и документи представени от осигурителя: обяснения от С. В. П. /л.66/, С. М. М./л.67/, трудов договор № 1453/26.02.2021г./л.69/; длъжностна характеристика за „шофьор на товарен автомобил /л.72-75/; изпитен протокол от

08.03.2021г. /л.76/; удостоверение № 1331/01.03.2021г. /л.77/; декларация от 01.03.2021г./л.78/; декларация за съгласие от 26.02.2021г./л.79/; служебна бележка № 1460/01.03.2021г. за проведен начален инструктаж /л.81/; извадка от книга за периодичен инструктаж /л.85/; дневна маршрутна карта за 11.11.2022г. /л.89-92/; карта за предварителен медицински преглед от 18.02.2021г /л.93/; удостоверение за отработени дни за м. ноември 2022г./л.60/; заявление за отпуск за 25.11.2022г./л.61/; отчетна форма за явяване/неявяване на работа за м. ноември 2022г. /л.62/.

Заключението на комисията за резултатите от извършеното разследване на злополука е обективизирано в Протокол №23/20.03.2023г./л.57/, като в него е посочено, че „от извършения преглед на представените от пострадалото лице и от осигурителя документи, членовете на комисията са обективно възпрепятствани да установят по безспорен начин твърдението на пострадалия за станала с него злополука на 11.11.2022г. в 09:05ч. в ремаркетото на превозното средство (камион), паркиран пред склада на осигурителя.“ Изложени са доводи, че пострадалият не е представил медицински документи от деня на инцидента – 11.11.2022г., нито медицински документи, потвърждаващи търсената медицинска помощ. Посочено е още, че И. Д. през м.ноември 2022г. е изпълнявал служебните си задължения, с изключение на един ден, през който е ползвал годишен отпуск – 25.11.2022г.

С идентични мотиви е било издадено потвърденото с оспореното решение Разпореждане № 32843/06.04.2023г. на длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 от КСО, с което се приема, че не е осъществен фактическият състав на чл.55, ал.1 от КСО за класифициране на злополуката като трудова, тъй като претърпеният инцидент не е довел до неработоспособност.

По делото, освен административната преписка, са събрани нови писмени и гласни доказателства. В хода на съдебното производство са разпитани свидетелите С. П., С. М., З. Н., Д. Т., Й. Л.. Св. Д. Т. потвърждава осъщественията злополука с пострадалия Д.. Сочи, че на 11.11.2022г. се срещнал с Д. на бензиностанция Лукойл, преди К., като същият се държал за ръката /рамото/. Св. Т. дава сведение, че помогнал на Д. да укрепи товара като го завързал с каиши, тъй като жалбоподателят изпитвал болки в областта на рамото и се затруднявал дори да пие кафето си. Посочва, че му е известно, че впоследствие Д. е посетил множество лекари и претърпял операция.

Разпитана в съдебно заседание, свидетелят З. Н. (намираща се във фактическо съжителство с жалбоподателя Д.) сочи, че след инцидента и през времето което е изпълнявал служебните си задължения, Д. е бил затруднен да управлява пътно-транспортното средство. Лично самата Н. се явявала с него, за да превключва скоростите на автомобила. Дава сведения, че Д. е посещавал лекари, които са му предписвали медикаментозно лечение – инжекции, посещавал е и рехабилитации. Когато било установено, че се нуждае от операция, работодателят му отпуснал паричен заем за заплащането ѝ.

В съдебно заседание свидетелят Й. Л. заявява, че в началото на 2023г. жалбоподателят Д. го е обучавал за заемане на длъжността „шофьор на тежкотоварен автомобил“ при търговско дружество „Мират Груп“ ООД. Дава сведение, че по време на обучението му Д. се държал неестествено, поради болки в рамото; свидетелят забелязал Д. да взема болкоуспокояващо – Аулин; научил от работник в „Мират Груп“ ООД, че жалбоподателят е повредил рамото си при укрепване на варел в каросерията на камиона.

Показанията на тази група свидетели съдът възприема за логични, последователни и

кореспондиращи с представените по делото писмени доказателства – медицински документи, в които пострадалият последователно и еднопосочно е съобщавал анамнезни данни за претърпян инцидент от месец ноември 2021г. /заб. в първия мед. документ. Амбулаторен лист от 15.11.2022г прецизно е съобщил за преместване на тежък предмет на работното място на 11.11.2021г./. Тримата свидетели нямат обвързаност помежду си, която да сочи на предварително сговаряне и възможно повлияване, както и не съобщават припокриващи се във времето и по фактите възприятия; показанията им имат различен обхват и период на време относно възприетото здравословно състояние на жалбоподателя, но обединяващият извод е, че става въпрос за възприето страдание, вследствие съобщен им от жалбоподателя инцидент при укрепване на варел в каросерията на камиона, с който е изпълнявал трудовите си задължения, а от показанията на св. Т. и Н. се извежда и конкретна дата на претърпяната травма- 11.11.22г.

Втората група свидетели са допуснатите по искане на заинтересованата страна-работодателят „Мират Груп“ООД негови двама служители.

В хода на съдебното производство е разпитан св. С. П. /ръководител „Транспорт“ в дружеството/, който заявява, че е разбрал за претърпяната от Д. травма при излизането му в болничен във връзка с провеждане на изследвания. Разяснява за изградения в дружеството метод на работа и извършваната дейност с доставки на товар до обекти.

Разпитан в съдебно заседание свидетелят С. М.- началник склад, заявява, че не е запознат жалбоподателят Д. да е претърпял травма по време на работа. Дава сведения за трудовите задължения към работодателя ТД „Мират Груп“ ООД. В тази връзка сочи, че задължение за укрепване на товарите е на шофьора, не се товарят материали, които не са посочени в маршрутната карта за деня и обектите и че в склада няма варели по 100 литра (заб. твърдението е относимо към приложената по делото дневна маршрутна карта и дневни карти за доставки от 11.11.22 относно превозите, извършени от жалб.Д. -л.89 и сл., както и даденото от него описание на тр. злополука, че укрепваният варел с масло е 100 литра-л.100). Тази втора група показания съдът също приема за правдиви, но по своето естество и отразени обстоятелства те не извеждат факти, които биха оборили претърпяната травма от жалбоподателя Д. при посочените от него обстоятелства на 11.11.2022г. Нито един от двамата свидетели не твърди да е очевидец на инцидента, а възможността да не е възприел съобщеното му по телефон същия ден от св. Д. като действие, налагащо предприемане на служебни мерки, не е изключена, не е изключено и да не помнят за подобно съобщаване (заб. и двамата свидетели не твърдят категоричен спомен за събитията от 11.11.2022г.) Отделно от това, обстоятелството дали притежаваните от дружеството варели са 100-литрови или 200-литрови и че след като в маршрутната карта няма посочен варел за 11.11.2022г., то такъв не е

качван на товарния камион, управляван от св. Д., са все обстоятелства, първо, които не могат да се считат за безспорно и несъмнено установени, още повече чрез свидетелски показания. Касае се до практики в развивана транспорта и строителна дейност на частно дружество, които не изключват по някакъв нормативно установен ред различни възможни дейности; не изключват наличие на инвентар и строителни материали от най-различен вид, така и възможност да бъде разпоредено на шофьора да превози инвентар, неписан в маршрутната карта (т. напр. св. П. в показанията си не е изключил възможността някой да се обади на шофьора по време на работния ден, за да занесе нещо до обект; твърди, че този ден не се е обаждал никой да подобна дейност, но същевременно твърди, че самият той идва по-късно на работа).

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Депозиранията жалба е процесуално допустима, като подадена от легитимирано лице с правен интерес и в законоустановения срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „г“ КСО разпорежданията за признаване или непризнаване на злополуката за трудова се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Съдът намира, че процесното Решение № 1040-21-301/16.05.2023г. на директора на ТП на НОИ С.-град е издадено от компетентен орган.

Предвид представената Заповед № 1015-21-143/07.06.2018 г. на директора на ТП на НОИ – С.-град, потвърденото с решението разпореждане също е издадено от компетентен орган, в предвидената форма, като са спазени административнопроизводствените правила.

Решението на директора на ТП на НОИ С.-град е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма, съдържа правни и фактически основания за неговото издаване, подписано е от неговия издател.

При извършената служебна проверка съдът не констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Формално са изпълнени изискванията на Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки (НУРРОТЗ) и КСО. За резултатите от разследването е съставен протокол, съобразно изискването на чл. 58, ал. 6 от КСО, съдържащ данните по чл. 10, ал. 1 от НУРРОТЗ. Протоколът е подписан от членовете на комисията и от представител на пострадалото лице.

„Трудовата злополука“ като осигурен социален риск е легално определена в чл. 55, ал. 1 от КСО и представлява всяко внезапно увреждане на здравето, станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт. За да бъде приета злополуката за трудова е необходимо едновременно наличието на няколко предпоставки - внезапно увреждане на здравето - внезапно, външно неочаквано и непредвидимо еднократно и пряко въздействие върху човешкия организъм, което накърнява телесната цялост и нарушава нормалното функциониране на органите на човешкото тяло, злополуката да е станала с осигурено лице, функционална зависимост между изпълнението на трудовите функции и внезапното увреждане на здравето - това е връзката на увреждането с обичайните обстоятелства и условия, при които протича изпълнението на трудовата функция по трудовото правоотношение с работодателя, неблагоприятен резултат от увреждането - неработоспособност или смърт и причинна връзка - неблагоприятният резултат (неработоспособността, респективно смъртта) да бъде пряко следствие от внезапното увреждане на здравето, а не на други обстоятелства, както и при нетравматични увреждания внезапното увреждане на здравето да е настъпило в резултат от извършваната работа.

„Временната неработоспособност“ е състояние, при което осигуреното лице не може или е възпрепятствано да работи поради: остро, подостро или обострено хронично общо заболяване; злополука; професионална болест; лечение в чужбина; санаторно-курортно лечение; належащ медицински преглед или изследване; карантина; отстраняване от работа по предписание на здравните органи; гледане на болен или на карантинен член от семейството; належащо придружаване на болен член от семейството за медицински преглед; изследване или лечение в същото или в друго населено място, в страната или в чужбина, бременност и раждане; гледане на здраво дете, до 12-годишна възраст, върнато от детско заведение или училище, поради карантина на заведението или на училището, или на отделна група или клас в него, или поради карантина на детето – арг. § 1, т. 34 от ДР на ЗЗ, чл.6 ,ал.1 от НМЕ.

В случая, от събраните доказателства по делото се установява наличието на всички кумулативно изискуеми предпоставки за квалифициране на процесната злополука като трудова – внезапно увреждане на здравето на осигурено лице, настъпило в резултат на съществуваща функционална връзка с изпълняваните трудовите функции, довело до неблагоприятен

резултат - временна неработоспособност.

По делото не е спорно, че към деня на злополуката пострадалото лице е осигурено за всички осигурени социални рискове, съгласно чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО (в т. ч. и трудова злополука), като работещо по трудов договор със „Мират Груп“ ООД.

Ответникът, както и заинтересованата страна не оспорват факта, че жалбоподателят е претърпял инцидент, свързан с травматично увреждане, т.е. налице е условието за внезапно увреждане на здравето. Оспорва се обаче дали инцидентът, който работникът е претърпял, е станал през време и във връзка или по повод на извършваната работа, или друга работа, извършена в интерес на предприятието, както и дали той е довел до временна неработоспособност.

Съдът намира, че доказателствената съвкупност разумно извежда злополуката да е настъпила пред склада на търговското дружество „Мират Груп“ ЕООД в [населено място], [улица], р-н „Искър“ по времето и начина описан от жалбоподателя, а именно на 11.11.2022г., сутрин, при предприемане на действия по укрепването на товар върху управляваното от него пътнотранспортно средство; в резултат на голямото физическо натоварване при полагането му върху палето Д. усетил в областта на дясното рамо изпукване, последвано от силна болка. В резултат е причинено травматично увреждане, а именно „синдром на ротаторния маншон на рамото и разкъсване на сухожилие“, т.е. внезапно увреждане на здравето. Наличието на травматично увреждане се установява и от разпитаните по делото свидетели Д. Т., Й. Н., З. Н., чийто показания изцяло кореспондират със събраните писмени такива, а именно: медицински документи: амбулаторен лист № 22334405/30.11.2022г./л.105/; резултат от образно изследване на 01.12.2022г. от МБАЛ „К. К.“ – С. ЕАД /л.106/; епикриза № 10595/06.12.2022г. от МБАЛ „К. К.“ – С. ЕАД, отделение по физикална рехабилитационна медицина /л.108/; болничен лист за временна неработоспособност Е2022 3055651 /л.109/; медицински направления от 07.12.2022г./л.110/ и направление без посочена дата от ДКЦ „Света София“ ЕООД /л.112/; резултат от МРТ от 12.12.2022г. от УМБАЛ „Св. Иван Рилски“ ЕАД – С. /л.115/; мед. Преглед от 22.12.2022г./л.117/, както и приложената по делото Епикриза от извършено на 23.03.2023г. оперативно лечение, издадена от Клиника артроскопска травматология – ВМА С. /л.42/.

Неоснователен е твърдението на ответника, че Д. е продължил да изпълнява трудовите си задължения като довод за липса на временна неработоспособност. Работникът е продължил да се опитва да изпълнява

трудовете си функции в пълен обем, като същевременно е било възприето от работодателя, че Д. има затруднения, след като е бил преместен на друга работа.

От друга страна, няма никакви индикации, всъщност и твърдение, че инцидентът е станал или би могъл да е станал по различен от твърдения от жалбоподателя начин. Установено е също така, че е налично травматично увреждане, наред с дегенеративни проблеми т. е. касае се за травма, която е настъпила внезапно, неочаквано и непредвидено, чрез еднократно външно въздействие.

Безспорно се установява, че пострадалото лице към момента на настъпване на злополуката се е намирало на работното си място и е осъществявало дейности във връзка с изпълнение на задълженията си по сключения трудов договор с дружеството, като доказателства в обратната насока липсват.

Съгласно разпоредбата на чл. 55, ал. 3 от КСО не е налице трудова злополука, когато пострадалият умишлено е увредил здравето си. В случая такива факти в производството не са установени. Не се установява пострадалият да е съзнавал и да е искал и целял настъпването на вредоносния резултат.

Във връзка с обсъдената в мотивите на оспореното решение липса на медицински документи в рамките на увреждащия работен ден следва да се посочи, че по-късното проявление на увреждането на здравето, следствие от претърпения от лицето инцидент на работното място, не изключва трудовия характер на злополуката.

При наличието на описаните и в достатъчна съвкупност едностранни доказателства съдът приема, че травматичното увреждане е осъществено при посочения от жалбоподателя механизъм на обекта, на който е полагал труд за дружеството, в хипотезата „през време и във връзка с извършваната трудова дейност“. Това е така, тъй като, видно от длъжностната характеристика на И. Д., грижата за укрепването на товара по време на товареното му от посочения адрес, както и по време на самото превозване на стоките, е част от неговите задължения. След като злополуката е станала, докато жалбоподателят е извършвал дейности, свързани с укрепване на товара на обекта, то това без съмнение има връзка с извършваната трудова дейност. За прецизност следва да се отбележи, че злополуката с осигурено лице – „шофьор на тежкотоварен автомобил“ по време на престоиране на труд по съществуващо трудово правоотношение, следва да се приеме за трудова и в случаите, когато няма преки свидетели на инцидента, какъвто е и настоящия.

От целия доказателствен материал, разгледан в съвкупност, се установява, че е налице и резултат от увреждането – временна неработоспособност. Административният орган неправилно приема, че не е настъпила временна неработоспособност, с оглед липса на медицински документ, и по-конкретно на болничен лист по Наредба за медицинската експертиза специално към датата на злополуката, и защото впоследствие жалбоподателят е продължил да изпълнява служебните си задължения. Действително, жалбоподателят не разполага с медицинска и каквато и да е друга документация специално от датата на инцидента – 11.11.2022г. В конкретния случай от представените по делото писмени доказателства: амбулаторен лист № 22334405/30.11.2022г./л.105/; резултат от образно изследване на 01.12.2022г. от МБАЛ „К. К.“ – С. ЕАД /л.106/; епикриза № 10595/06.12.2022г. от МБАЛ „К. К.“ – С. ЕАД, отделение по физикална рехабилитационна медицина /л.108/; болничен лист за временна неработоспособност Е2022 3055651 /л.109/; медицински направления от 07.12.2022г./л.110/ и направление без посочена дата от ДКЦ „Света София“ ЕООД /л.112/; резултат от МРТ от 12.12.2022г. от УМБАЛ „Св. Иван Рилски“ ЕАД – С. /л.115/; мед. Преглед от 22.12.2022г./л.117/, както и приложената по делото Епикриза от извършено на 23.03.2023г. оперативно лечение, издадена от Клиника артроскопска травматология – ВМА С. /л.42/ се установява, че в периода от 15.11.2022г. -23.03.2023г. лицето се е лекувало, но го е правило това и през време на работа.

Посочените доказателства са достатъчни и позволяват да се направи извод, че е била налице временна неработоспособност. Този извод не се променя от факта, че впоследствие жалбоподателят е продължил да извършва трудова дейност, като съдът възприема изцяло дадените показания от свидетелите, че Д. е изпитвал затруднение в извършването ѝ. Явно несправедливо и несъответно на духа на закона би било да се приеме, че понеже е дал приоритет на грижата към възложената му трудова дейност и интересите на работодателя пред личния здравен комфорт и необходимостта от лечение, Д. да следва да бъде третиран по-неблагоприятно, отколкото ако е бил преустановил трудовата си ангажираност и е пристъпил към незабавно лечение.

С оглед всичко изложено съдът приема, че са налице изискуемите предпоставки по чл.55 от КСО и И. Д. е претърпял твърдяната от него трудова злополука. Изводът на административният орган в обратния смисъл противоречи на материалния закон и е в несъответствие с целта на закона, поради което оспореното решение на директора на ТП на НОИ се явява незаконосъобразно и следва да бъде отменено, а преписката върната за ново произнасяне при съобразяване на дадените с настоящото

решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на спора е основателно искането на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски, които са своевременно поискани, реално направени и доказани по основание и размер. Следва ТП на НОИ С.-град да бъде осъдено да заплати на И. Л. Д. направените по делото разноски в общ размер на 1040 лева, от които 1000 лв. представляващи адвокатско възнаграждение, платена държавна такса в размер на 10 лв. и платен депозит за свидетел в размер на 30 лв. Съдът намира за неоснователно възражението на процесуалния представител на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Делото се отличава с фактическа и правна сложност, адвокатът на оспорващия е изготвил жалбата до съда, явявал се в насрочените открити съдебни заседания, правил е доказателствени искания, ангажирал е становище по доказателствата, представил е и писмена защита, с което е осъществил в пълен обем договореното с клиента си да му окаже правна защита и съдействие.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 10 състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ по жалбата на И. Л. Д., ЕГН [ЕГН], Решение № 1040-21-301/16.05.2023г. на Директора на ТП на НОИ С. – град и потвърденото с него Разпореждане № 32843/06.04.2023г. на длъжностно лице на ТП на НОИ С. – град.

ВРЪЩА преписката на длъжностни лица по чл. 60, ал. 1 от КСО в ТП на НОИ С.-град за ново произнасяне по същество при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Териториално поделение на НОИ С.-град да заплати на И. Л. Д. сумата от 1040 лв., представляващи разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.